

Bestemmelser i § 3, 1 a og b, som maaskee ogsaa vil bidrage Noget til at formindfke ovennævnte Tab. Den Forskjel, som der i Lovudkastets Bestemmelser er gjort imellem milde Stiftelser med et almindeligt velgjørende Niemed og milde Stiftelser, som kun ere oprettede til Fordeel for visse Samfundscasser, er nemlig en Forskjel, som Udvalget troer vilde vise sig høist usikker i Anvendelsen. Udvalget troer, at man i de enkelte Tilfælde, hvor man skulde gjøre denne Distinction, let vilde komme ind paa en reen Vilkaarlighed, fordi denne Forskjel virkelig ikke beroer paa noget bestemt Skjelnemærke. Man kan derhos ikke see rettere end, at der, naar det bliver bestemt, at alle de milde Stiftelser, som nu have Capitaler indstaaende i Overformhønderierne, skulle slippe med at betale en Afgift af 2 pCt , ikke vil kunne være nogen Betænkelighed ved at bestemme, at der i Fremtiden skal betales 4 pCt af de Capitaler, der maatte blive indsatte for milde Stiftelser, og det saa meget mindre, som der jo efter Slutningsbestemmelsen i § 3 vil være en Udfigt til, at det kun vil være en temporair Afgift, og at den vil blive nedsat, naar Reservecassens har opnaaet en saadan Størrelse, som der er omtalt. Hvad den Afgiftsindsættelse eller deelvisse Bortfalden af Afgiften angaaer, som saaledes omtales i Slutningen af § 3, da har Udvalget Intet fundet imod den at erindre, ligesom det ogsaa finder, at den Forfrist, som der sammesteds er optagen om, at denne Nedsættelse eller Bortfalden dog ikke bør skee, inden Reservecassens har naaet en Størrelse af 5 pCt . af den rentebærende Masse, ligeledes maa billiges. Udvalget har derimod ikke indseet, at der var nogen Grund til ikke allerede nu strax at tage Bestemmelse om, at Afgiften ubetinget skal bortfalde eller nedsættes, naar Cassen har naaet den nævnte Størrelse, istedetfor, saaledes som Udcastet vil, at overlade det til kongelig Resolution muligt senere at tage en forandret Bestemmelse i saa Henseende. Udvalget mener ikke, at der er nogen Grund til at antage, at en saadan forandret Bestemmelse skulde blive nødvendig, og skulde det alligevel imod Formodning blive Tilfældet, vil der jo altid kunne fremsættes et Lovforslag derom. Det er Udvalgets En-

dringsforslag under Nr. 17, til hvilket jeg har sigtet ved, hvad jeg nys har udtalt. Udvalgets Endringsforslag under Nr. 18 gaaer kun ud paa at bestemme, hvorledes der skal forholdes, naar det Tilfælde maatte indtræde, at Reservecassens led saadanne Tab, at det atter gik ned under de 5 pCt . — Naar det i Lovforslagets § 4 er fastsat, at Kjøbenhavns Overformhønderies Reservecassens skal tjene ogsaa som Reservecassens for det nye Overformhønderi imod senere Regres til dettes egen Reservecassens, da har Udvalget ikke troet, at det gik an uden videre at gaae ind paa denne Bestemmelse; Udvalget har ikke troet, at det lod sig forsvare uden videre at give Kjøbenhavns Reservecassens en forandret Bestemmelse fra den, som det nu har. Paa den anden Side maatte Udvalget imidlertid være af den Mening, at der, naar denne Bestemmelse forandrede, dog maatte træffes andre Bestemmelser i Lovkastet for at skaffe de Umyndige den fornødne Sikkerhed. Udvalget har meent, at, naar man, saaledes som ved nærværende Lovudkast, vil tvinge de Umyndiges Midler ind under en Statsadministration, og det derhos paa en saadan Maade, at de Umyndige endogsaa skulle betale for Bestyrelsen af deres Midler under denne Administration, da maa det ogsaa siges at være en naturlig Fordring, at Staten garanterer, at de Umyndige virkelig opnaae den større Sikkerhed, som jo skal være Niemedet med hele den Forandring, der foretages, eller at Staten idetmindste giver en saadan Garanti, saalænge der ikke kan bydes en anden Garanti, og saalænge der ikke er opsamlet en tilstrækkelig Reservecassens. Men, naar man saaledes først kommer ind paa Tanken om Nødvendigheden af en Statsgaranti, saa ledes man let til at generalisere denne Tanke og til at spørge, om det da ikke er rigtigt ogsaa at udstrække denne Statsgaranti til Kjøbenhavns Overformhønderi. Udvalget har saa meget mere maattet finde sig opfordret til at forfølge denne Tanke, som der derved efter Udvalgets Mening netop i det nærværende Tilfælde kan opnaaes en Fordeel for Statskassen. Naar man nemlig lader Statskassen ogsaa garantere det Kjøbenhavnske Overformhønderi, saa er det forekommet Udvalget, at det var muligt ad en